

”مینی بچی - تمہیں اب شانتی ڈام اور سکڈام جانی کا سہارا ملا ہے، تم

باپ کو یاد کرتی کرتی پاؤں بن، کر ماتیت ہو اپنی شانتی ڈام چلی جائیگی۔“

پرشن :- باپ کی بچکار کن بچوں کو ملتی ہے؟ باپ کا شو کئی کرینگی؟

اثر :- جو بچی وفادار، سروسبل اور بہت مینی ہے، کپی کسی کو دک نہیں دیتی ہے،

اُسی بچوں کو باپ کی بچکار ملتی ہے۔ جب تم بچوں کا آپس پر بہت بہت لڑھی، کپی

پی پو لین نہ ہو، مک سین دک دینی والی بول نہ نکلی، سدا پائی پائی کا روحانی پیار رہی تب

باپ کا شو کر سکیں گی۔

گیت :- مجھ کو سہارا دینی والی....

اوم شانتی . گیت تو بچوں نین بہت وار سُنا ہے۔ بچی سمجھتی ہے کہ آواگمن پر ہم

کتنی پتکی ہے۔ ڈراما کی پلٹن اُنوسار ایک شریر چوڑ دوسرا لیٹا۔ سکڈام پر آپہین ایک شریر

چوڑتی ٹی، دوسرا لیٹتی ٹی خوشی سین۔ اب باپ خوشی سین شریر چوڑنی لیٹتی سمجھا رہی ہے۔

بچی سمجھتی ہے ہم آتما پر مڈام سین آئی ہے، ہم آتما یھان پارت بجاتی ہے۔ پھلی پھلی

آتما کا نشچہ چاہیئے کہ ہم آتما اُناشی ہے۔ بچوں کو سمجھایا ہے سہارا دینی والا ایک ہین

باپ ہے۔ باپ کو یاد کرنی سین بہت خوشی ہوتی ہے۔ یہ بہت سمجھتی کی باتیں ہے۔

پھلی سپ شانتی ڈام پر رہتی ہے قر پھلی سکڈام پر آتی ہے۔ باپ تمکو سہارا دیتی ہے بچی،

تمہارا شانتی ڈام سکڈام آیا کہ آیا۔ یہ تو نشچہ ہے کہ ہم آتما ایک شریر چوڑ دوسرا لیٹتی ہے۔

پھلی سین ہین اُناشی پارت ملا ہوٹا ہے۔ تمکو یہ 84 جنمون کا پارت بجانا ہے۔ باپ بچوں

سین ہین بات کرتی ہے کیونکہ ان باتوں کو سوا تمہاری اور کوئی جانتی ہین نہیں۔ اس

پر شوتم سنگر یگ پر ہین پر شوتم بنانی کی لیٹتی باپ راستا بتاتی ہے۔ آتما کو کوئی در نہیں

ہونا چاہیئے۔ ہم تو بہت اونچ پد پاتی ہے۔ تم سپی جنمون کو جان گئی ہو۔ یہ ہے اُنتر جنر۔

آتما سمجھتی ہے ہم کو سہارا ملا ہے شانتی ڈام، سکڈام پر جانی کی لیٹتی، تو خوشی سین جانا

چاہیئے۔ پرنتو اپی یہ بیان ملا ہے کہ آتما پنت ہے، آتما کی پنک ٹوٹ گئی ہے۔ مایا پنک

ٹوڑ دیتی ہے اس لیٹتی واپس جاء نہیں سکتی۔ پاؤں ضرور بننا ہے۔ وہان سین نیچتی تو آ گئی

پرنتو اب آپہین واپس جاء نہیں سکتی۔ سپکو پارت بجانا ہین ہے۔ تمکو پی اُسی سمجھنا

ہے، ہم بہت اونچ کُل کی ہے۔ اپی ہمکو قر سین اونچ دنائستی کا راجہ پاگہ ملتا ہے۔ قر

ہم اس شریر کو کیا کرینگی۔ ہمکو نیان شریر تو وہان ملتا ہے۔ اُسی اُسی اپنی سین باتیں

کرو۔ باپ نین اپنا پی پر پچہ دیٹا ہے، رچنا کی آد مڈیہ اُنٹ کا پی راز سمجھاتی ہے کہ آتما

ہین ستوپردان، ستو، رجو، تمو پر آتی ہے۔ اب قر آتم ایمانی بننا پری۔ آتما کو ہین پوٹر بننا

ہے۔ باپ نین کھا ہے بس مجھ ایک کو ہین یاد کرو اور کوئی کو پی یاد نہ کرو۔ دن دولت،

مکان، بچوں آدم پر ہڈی گئی تو کر ماتیت اوستا کو پاء نہیں سکیں گی۔ قر پد کر ہو جائیگا اور

قر سزائیں پی کانی پری۔ اپی ہم آتما لوٹنی والی ہے۔ پاؤں بن کر لوٹنا ہے۔ باپ آئی ہے پاؤں

بنانی تو ہم خوشی سین باپ کو کیوں نہیں یاد کرینگی، جو ہماری وکرم وناش ہو جائی؟ خد

یاد کرتی ہونگی تو دوسروں کو پی کھنی سین تیر لگینا۔ اسکو ویچار ساگر مٹن کھا جاتا ہے۔

صبح ڪو ويچار ساگر مٿن اچا هوتا هئا ڪيونڪ ٻڌي اچي هوندي هئي، رفریش هوندي هئي. پڄڻي پي اُس سميه هوندي هئي. گيت هئا رام سمر پريات موري من... پڄڻي مارگ ۾ تو صرف گاتي ٿي. اُپي باپ ڪا ڊئريڪشن هئا ڪ سوپري سوپري اون ڪر مجھي ياد ڪرو. سٽيگ ۾ تو رام ڪو سمرتي نهين. يهه سڀ ڊراما بنا هوڻاهئا.

باپ آڪر گيان اوڙ پڄڻي ڪا راز سمجھاتي هئا. پھلي ٿر نهين ڄاڻي ٿي اِس ليئي پٿر ٻڌي ڪها جاتا هئا. سٽيگ ۾ اُسي نهين ڪهينگي. اِس سميه هين ڪهتي هئا ايشور تمھاري ٻڌي ڪو اچا ڪري. يهان ڪا گائڻ پڄڻي مارگ ۾ چلتا هئا. تو باپ بچون ڪو بهت پيار سين سمجھاتي هئا ڪ بچي ٿر مجھه بيحد ڪي باپ ڪو پوڻ گئي هو. تمڪو آڏا ڪلپ ڪي ليئي مٿن نين هين بيحد ڪا ورثا ديئا ٿا، تمڪو بيحد ڪا سنياس مٿن نين هين ڪرايا ٿا، مٿن نين هين ڪها ٿا ڪ يهه ساري پُراڻي دنيا قبر داخل هوندي هئا. جو ختم هوندي والي هئا ٿر اُنڪو ياد ڪيون ڪرتي هو؟ مجھي ٿر ٻلائي هين هو ڪ بابا، همڪو پنت دنيا سين چُڙاءِ پاڻ دنيا ۾ لي چلو. پنت دنيا ۾ ڪروڙون منش هئا، پاڻ دنيا ۾ بهت ٿوري هوندي هئا. تو ڪالون ڪي ڪال مهاڪال ڪو ٻلائي هئا نان. پڄڻون نين پڳوان ڪو ٻلايا ڪ آڪر پڄڻي ڪا ڦل دو. هر نين بهت ڏڪا ڪايا هئا. آڏا ڪلپ ڪي عادت پري هوئي هئا. تو اُنڪو چوڙني ۾ محنت لگتي هئا. يهه پي ڊراما ۾ نونڌ هئا. بچي نمبروار پرشارت اَنوسار اُپني ڪرماتيت اُوستا ڪو پاتي هئا، ڪلپ پھلي موافق، ڦر وناش هو ڄاڻيندا. اُپي تو رھني ڪي هين جڳهه نهين هئا. اُناج نهين، ڪائين ڪهان سين! اَميریکا ۾ پي ڪهتي هئا ڪروڙون منش بوڪ ۾ مرينگي. يهه نچرل ڪلئمٽيز تو هوندي هين هئا. لڙائي لڳ جاءِ تو اُناج ڪهان سين آڻيندا. لڙائي پي بهت پيانڪ هوندي هئا. جو پي سامان اُنڪي پاس تيار هئا وهه سڀ نڪالينگي. نچرل ڪلئمٽيز پي مدد ڪرينگي. اُنڪي پھلي ڪرماتيت اُوستا ڪو پانا هئا. سانوري سين گُورا بننا هئا. ڪام چنا پر بٽن سانوري بن گئي هو. اَب باپ خوبصورت بناتي هئا. آتمائون ڪي رھني ڪا نڪاڻا تو ايڪ هين هئا نان. يهان آڪر پارٽ بجاتي هو. رام راجيه اوڙ راوڻ راجيه ڪو ڪراس ڪرتي هو.

اَب باپ نين بتايا هئا پُراڻي دنيا ڪا اُنت هئا، مٿن آتا هين هون اُنت ۾، جب بچي ٻلائي هئا. پُراڻي دنيا ڪا وناش ضرور هونا هئا. گائڻ پي هئا مروان موٽ.... ليڪن باپ ڪي شريمت پر نهين چلينگي تو وهه خوشي هو نهين سڪتي. اَب ٿر بچي ڄاڻي هو همڪو يهه شرير چوڙ اَمپرڙي ۾ جانا هئا. تمھارا نام هين هئا شڪتي دل، شو شڪتيان. ڦر ٿر پرجاپتا برهماڪمار اوڙ ڪماريان هو. شو ڪي تو بچي هو. ڦر پائي بهن بنتي هو. پرجاپتا برهما دواران هين رچنا رچي جاتي هئا. برهما ڪو گريٽ گريٽ گرئنڊ فادر ڪهتي هئا. تو باپ آتمائون ڪو بٽن سمجھاتي هئا. آتما هين شرير دواران سڀ ڪچ ڪرتي هئا. آتما ڪي شرير ڪو مارتِي هئا. تو آتما ڪهينگي هر نين اِس شرير سين فلاڻي آتما ڪي شرير ڪو مارا. بچي پٿرون ۾ لڪتي هئا هر آتما نين شرير دواران يهه پوڻ ڪي. محنت هئا نان. اِس ويچار ساگر مٿن ڪرنا هئا. ميلس ڪي ليئي بهت سهج هئا. بامبي ۾ صبح ڪو ڪتني گھومني ڦرندي جاتي هئا، تمڪو تو ايڪانت ۾ ويچار ساگر مٿن ڪرنا پري. بابا ڪي مهما ڪرتي رهو بابا ڪمال هئا آپڪي. ديهه ڌاري ڪي مهما نهين گائي جاتي هئا. وديهي اونچي تي اونچا پڳوان هئا، وهه ڪپي اُپني ديهه نهين ليتي. خد نين بتايا هئا ڪ مٿن ساڌارڻ ٿن ۾ پرويش ڪرتا هون. يهه اُپني جنمون ڪو نهين ڄاڻي هئا. ٿر پي نهين ڄاڻي ٿي. اَب اِس نين ميري دواران جانا هئا تو ٿر پي جان گئي هو. تو يهه پي پريڪٽس هئا. باپ ڪو ياد ڪرني سين تمڪو بهت خوشي هونگي. جب اُپني ڪو آتما نشچيه ڪرينگي تو آتما ڪو هين ديڪتي رھينگي. ڦر

وڪار ڪي ڪوئي بات اونڌي نهين سگهي. باپ ڪهڻي هئ اشريري پوءِ. ڦر ڪر مينڊل خيالات اونڌي هين ڪيون هئ؟ شير ڪو ديڪني سين گر پرتي هئ. ديڪنا هئ آتما ڪو. هر آتما هئ هر نين يه پارت بجايا هئ. اب باپ نين ڪها هئ اشريري پوءِ. مجهي ياد ڪرو تو پاپ ڪت جائينگي اوڙ ياد ڪي ياترا پر رهندي سين ڪمائي جمع هونگي. سوڀري ڪا سميه بهت اچا هئ. صرف بابا ڪي سواءِ اوڙ ڪسڪو ديڪو پي نهين. باقي يه لڪشمي نارائڻ هئ اهر آبجيڪٽ. من مناڀو مڌياجي پوءِ اسڪا آرٽ ڪوئي نهين ڄاڻي.

ٿر سمجهاڻ سگهي هو پڳتي هئ هين پرورتي مارگ والون ڪي ليئي. وه نورتي مارگ والي جهنگل ۾ ڪيا پڳتي ڪرينگي. آڱي تو يه پي سنوڀرڌان ٿي اس سميه انهن ڪو سڀ ڪچ جهنگل ۾ پهونچتا ٿا. اڀي تو ديڪو ڪٿيائين خالي پري هئ ڪيونڪ تموپرڌان بنني ڪي ڪارڻ انهن ڪي پاس ڪچ پهونچتا نهين هئ. پڳتون ڪي شرڌا نهين رهي. اسي ڪارڻ اب ڌنڌي ۾ لڪ گئي هئ. ڪروڙپتي، پدم پتي هئ. اب يه تو سڀ ختم هوني والا هئ. اسي نهين ڪ اس سوني سين ڪوئي مڪان آڌ بنينگي. وهان تو سڀ ڪچ نيان هونگا. اناج پي نيان، نئين دنيا ۾ فرست ڪلاس چيزين هوتي هئ. اڀي تو زمين سڙ گئي هئ جو اناج پي پورا نهين نڪلتا هئ. وهان تو ساري زمين پي تمهاري، ساگر پي تمهاري رهتا هئ. وهان ڪتنا شڏ پوچن کاتي هئ. يهان تو ديڪو جانورون ڪو پي پڪاء ڪر ڪاء ليٽي هئ. وهان تو اسي بات هين نهين. تو ٿر بچون ڪو بابا ڪا بهت شڪريا مانا چاهيئي. ٿر باپ ڪو ڄاڻي هو اوڙ ڦر اوڙون ڪو پي بتاتي هو ڪ باپ نين ڪها هئ مٿن ساڌارڻ بوڊي تن ۾، انڪي پي وانڀرست اوڻتا ۾ پرويش ڪرنا هون. وانڀرست اوڻتا ۾ هين واپس جانا هئ، يه پي قائد ا هئ، پڳتي ۾ پي يهي رسم چلتي هئ. يه سڀ هئ ڌارڻ ڪرني ڪي باتين. ڪوئي تو اچي ريت نوٽ ڪر ڌارڻ ڪر اوڙون ڪو پي سناتي هئ. سني سين بهت مزا آتا هئ ڪيونڪ اب سهارا ملا هئ.

ٿر ڄاڻي هو هرايڪ آتما پرڪتي ڪي تخت پر وراجمان هئ. آتما ڪي ليئي هين ڪهڻي هئ پرڪتي ڪي بيچ چمڪتا هئ عجب ستارا. اسي تو نهين ڪهڻي پر پتا پرماتما شو چمڪتا هئ. پرنٽو آتما چمڪتي هئ. آتما پائي پائي هئ تب ڪهڻي هئ هندستاني، پاڪستاني، بوڌي، سڀ پائي پائي هئ. پرنٽو پائي ڪا آرٽ سمجھتي نهين هئ. ڪتنا آپس ۾ لو هونا چاهيئي. ستيگ ۾ جانورون ڪا پي آپس ۾ لو هئ. ٿر پائي پائي هو تو ڪتنا لو هونا چاهيئي. پرنٽو ديھ ايمان ۾ آني سين ايڪ دو سين بهت تنگ هو جاتي هئ. ڦر ايڪ دو ڪي گلاڻي ڪرتي هئ. اس سميه تو ٿر بچون ڪو آپس ۾ بهت ڪيرڪنڊ هوڪر چلنا هئ. اس سميه جو ٿر يه پرشارت ڪرتي هو تو 21 جنم ڪيرڪنڊ هوڪر چلتي هو. اکر ڪوئي اُلٽا اڪير مڪ سين نڪل جاءِ تو فورن ڪهنا چاهيئي آءِ اٿر ساري. ڪيونڪ همڪو بابا ڪا فرمان هئ ڪ بهت مينا هوڪر رهنا هئ. جو فرمان نهين مانينگي انڪو ڪها جائينگا ايشور ڪا نافرمانبردار. ڪي پي ڪسڪو دڪ نهين دينا هئ. باقي بابا ڄاڻي هئ سپاهي ڪي سروس هئ تو سچ سويڪار ڪراني ڪي ليئي ڪسڪو مارنا پي پرتا هئ. مليٽري والون ڪو لڙائي پي ڪرني پرتي هئ. صرف اپني ڪو آتما سمجھ ماميڪر ياد ڪرو تو ٻيرا پار هو جائينگا. اس پڙاڻي دنيا ڪو ڪيا ديڪنا. همڪو تو نئين دنيا ڪو ديڪنا هئ. اب تو شريمت سين نئين دنيا استاپن هو رهي هئ، ايسر آشيرواد ڪي ڪوئي بات نهين. ٽيچر ڪي آشيرواد نهين ڪرتي. ٽيچر تو پڙهائي هئ. جتنا جو پڙهتي هئ، مٿرس ڌارڻ ڪرتي هئ، اٿسا پڌ پاتي هئ. ايسر پي اٿسا هئ. اپنا ريجسٽر آڀيهين ديڪنا هئ ڪ هر ڪسي چلتي هئ. ڪوئي تو بهت مينا هوڪر چلتي هئ. هر بات ۾ راضي رهندي هئ. بابا نين ڪها هئ ٿر آپس ڪچھري ڪرو ڪ ڪوئي

پوڻ تو نهين هوتي هئ؟ پرنٽو ڪچهري ڪرني والون ڪو پي سمجھنا چاهيئي ڪ هر آتما هئ، هر آپني پائي سين پوچتي هئ اس شرير دواران ڪوئي پوڻ تو نهين هوئي هئ؟ ڪسڪو دڪ تو نهين ديئا؟ باپ ڪي دڪ نهين ديني. باپ تو سڪڙام ڪا مالڪ بناتي هئ. باپ هئ هين دڪ هرتا، سڪ ڪرتا. تو تمڪو پي سيڪو سڪ دينا هئ. اُلٽا سُلٽا ڪي پي بولنا نهين هئ. ڪي پي لا آپني هات ۾ نهين اُنا هئ. تمھارا ڪام هئ رپورٽ ڪرنا. بهت مينا بننا هئ. جتنا مينا بنينگي اُتنا باپ ڪا شو ڪرينگي. بابا پيار ڪا ساگر هئ، تر پي پيار سين سمجھائينگي تو تمھاري وجھ هونگي. باپ ڪهني هئ ميري لاڏلي بچي، ڪي ڪسڪو دڪ نهين دينا. اُٽسا بهت ڪرتي هئ اُلٽي سُلٽي پوئين ڪرنا، چُغلي ڪرنا، ريس ڪرنا، هسد ڪرنا.... يھ پي وڪرم هئ نان.

بابا ڪهني هئ جو آچا وفادار سروسبل بچا هونگا وه همڪو ضرور مينا لگينگا، اُنڪو پُچڪار پي دينگي. دوسري ڪو نهين دينگي. ڦر ڪهني هئ اُنڪي پاسخاطري هوتي هئ. يھ بڙا آدمي هئ. اُٽسي بهت نقصان ڪرتي هئ. اُلٽا سُلٽا ڪام ڪرڪي دوش ڌرتي هئ. سماچار آتا هئ فلاڻا بيڙي نهين چوڙتا.... بابا ڪهني هئ اُنڪو پي سمجھانا پڙتا هئ. ڪ تر يوگ ڀل سين وشو ڪو پاڻون بنا سڪتي هو تو ڪيا يھ نهين چوڙ سڪتي؟ باپ ڪو ياد ڪرو. بابا اُوناشي سرجن هئ. اُٽسي دواڻي دينگي جو سڀ دڪ دُور هو جائينگي. آچا.

ميني ميني سڪيلڌي بچون ڀرت مات پنا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گُڊمارنگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُڪيه سار

1- ديهه ايمان ۾ آڪر ايڪو دو ڪو تنگ نهين ڪرنا هئ، هر بات ۾ راضي رهنا هئ. ڪي پي چُغلي نهين لڱائي هئ، هسد، ريس نهين ڪرني هئ. ڪسڪو دڪ نهين دينا هئ. آپس ۾ بهت مينا، ڪير ڪنڊ هوڪر رهنا هئ.

2- سويري سويري اوڻ پيار سين باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. آپني آپ سين باتين ڪرني هئ، ويچار ساگر مٿن ڪرتي بابا ڪي شڪريا ماننا هئ.

وردان - دل اوڙ دماغ دونو ڪي بئلس سين شيوا ڪرني والي سدا سقلتامُورَت پو

ڪئين وار بچي شيوا ۾ صرف دماغ يوڙ ڪرتي هئ ليڪن دل اوڙ دماغ دونو ڪو ملاڪر شيوا ڪرو تو شيوا ۾ سقلتامُورَت بن جائينگي. جو صرف دماغ سين ڪرتي هئ اُنھين دماغ ۾ ٿورا ٿاڻيمر باپ ڪي ياد رهني هئ ڪ هان بابا هين ڪراني والا هئ ليڪن ڪچ سميه ڪي باد ڦر وو هين مٿن پن آ جائينگا. اوڙ جو دل سين ڪرتي هئ اُنڪي دل ۾ بابا ڪي ياد سدا رهني هئ. قل ملنا هين هئ دل سين شيوا ڪرني ڪا. اوڙ ڀڏي دونو ڪا بئلس هئ تو سدا سقلتا هئ.

سلوگن - بيحد ۾ رهو تو حد ڪي باتين ستهه سماپت هو جائينگي.

برهما باپ سمان بنني ڪي ليئي وشيش پرشارت

جئسي برهما باپ نين ماسٽر گيان سوريه بن ناليچ ڪي لائيت ديني ڪي سات يوگ ڪي ڪرڻون ڪي مائيت سين هرايڪ آتما ڪي سنسڪار روپي ڪيٽاڻو ڪو ناش ڪرني ڪا ڪرتويه ڪيئا. اُٽسي آپ بچون ڪي مستڪ سين چلتي ڦرتي لائيت ڪا گولا نظر آئي اوڙ چلن سين، واڙي سين ناليچ روپي مائيت ڪا گولا نظر آئي اَرڻات ٻيچ نظر آئي. ماسٽر ٻيچ روپ، لائيت اوڙ مائيت ڪا گولا بنو تب ساڪيات وا ساڪياتڪار مُورَت بن سڪينگي.